

den benytter sig kun af den Fordel, Loven giver ham. Men naar nu omvendt Prisen paa Tobak falder til det Halve, saa kan han ikke være tjent med at betale Told af en Pris, der er dobbelt saa høi som den, hans Konkurrenter nu kunne købe Varen for, og saa bærer han sig derfor ad paa en anden Maade. Enten faar han en Proforma-Faktura udstedt, Noget, der er meget almindeligt under saadanne Forhold, eller, hvad der er fuldstændig lovligt, han sælger den Tobak, han har købt, dyrt, og køber den billigere Tobak andetsteds, hvorefter han faar den ind til den lavere Told, hvilket alt bliver til Tab for Statskassen, uden at der kan siges Noget derimod. Jeg kan fuldstændig slutte mig til den høitærede Ministers Udtalelse, at paa Papiret og i Theorien ser Værditolden saa overordentlig skjøn ud, men i Pragis er den akkurat det Modsatte og fører til de urimeligste Konsekventer. Jeg har iøvrigt ogsaa nogen Tvivl om, at Værditold vil kunne bringes i Overensstemmelse med vor Kredit-Oplagsinstitution. Jeg kan ikke se, hvorledes det skulde kunne gøres. Spørgsmaalet foreligger imidlertid ikke, og da det er et temmelig kompliceret Spørgsmaal, skal jeg ikke her komme nærmere ind derpaa, men jeg skal dog allerede nu for Fremtidens Skyld gøre opmærksom paa, at det vil vistnok medføre uovervindelige Vanskeligheder at indføre Værditold i et Land, hvor man har et System som vort Kreditoplagssystem. Jeg skal ikke yttre mig om, hvorvidt jeg finder de foreslaaede Toldsatser passende eller mindre passende, hvorvidt jeg kan gaa med til en Forhøielse af Told paa Petroleum eller ikke; thi jeg ønsker ikke at binde mig i dette Dieblit, da det vel er givet, at der ikke kommer noget positivt Resultat ud af Toldlovsbehandlingen i denne Samling. Jeg forbeholder mig fuld Frihed til at indtage hvilket som helst Standpunkt til de forskjellige Positioner, naar Toldloven en Gang kommer til Behandling til en saadan Tid og paa en saadan Maade, at jeg vil faae med den at gøre, hvilket dog maasse vil være tvivlsomt, men da jeg som sagt ikke kan anse Indbringelsen af Toldlovsforslaget denne Gang for rigtig alvorlig ment, tror jeg, at det høie Landssting vil gjøre rettest i ikke at fordybe sig i Spørgsmaalet nu. Skulde der imidlertid være Stemning i Thinget for at se en lille Smule nærmere derpaa ved at henvise Sagen til Behandling i et Udvalg, skal jeg ikke fremme derimod, men jeg vil dog sige, at jeg for mit Vedkommende ikke vil anbefale det. Jeg kunde ønske, at man ikke gif

videre ind paa Sagen, end man allerede har gjort.

M. Petersen: Efter de to interessante Foredrag, vi have hørt af den høitærede Finansminister og den sidste ærede Taler, er det meget vanskeligt for mig at tage Ordet. Da jeg imidlertid har nogle enkelte Bemærkninger at gøre, vil jeg tillade mig at opholde det høie Thing nogle Dieblitte. Ligesom den høitærede Finansminister vil jeg udtale Forundring over den Maade, hvorpaa dette Lovforslag er kommet frem. Gjennemgaar man disse 200 Positioner, saa er det, som om man behandler dem uden Hensyn til den bestaaende Industri. Man fastsætter Tarifsbestemmelser, uden at man mener, der bør tages Hensyn til Industrien. Naar man læser det, saa er det virkeligt, som om det var for at ødelægge Industrien. Gaar man saa over til § 44, saa staar der jo i denne Paragraf — jaaledes som det er fremhævet af den ærede Minister — at af de i indværende Lov indeholdte Bestemmelser træde af § 1 Positionerne om Eichorierødder, Kaffe og Kaffesurrogater, Stenolie m. m. og Sukker i Kraft den 1ste April 1889; men alle Lovens øvrige Bestemmelser maa vente at træde i Kraft, indtil der er udkommet en Lov om Afgift paa bairersk Öl, der skal indbringe omtrent 3,600,000 Kr. Nu vil jeg spørge de Herrer, om det virkelig er rimeligt, at den Underbalance, som vil komme, skal dækkes alene ved Afgift paa bairersk Öl, og vil man ikke sætte Afgiften paa bairersk Öl saa høit, at man derved driver Menigmand til Noget, der er værre endnu, nemlig til Brændevin? Men under enhver Omstændighed er det, som den ærede Minister fremhævede, meget vanskeligt at komme overens om en Østatlov. Jeg tror, man rolig kan sige, at det ikke vil ske de første Samlinger heri Rigsdagen under de nuværende Forhold, og saa forekommer det mig underligt, at man behandler en Tariff, som først kommer til virkelig Virksomhed, om Gud veed hvor lang Tid. Af disse Positioner, som ere forlangte strax at skulle træde i Kraft, ere de to finanstelle, nemlig Stenolie og Kaffe, og dem skal jeg lade ude af Betragtning, thi endt jeg bestemte maa udtale, at det er urimeligt aldeles at frigøre Stenolie, som forbruges i saa uhyre store Kvanta. Men derimod med Hensyn til de to andre Positioner Eichorierødder og Sukker, saa foreslaar man for Eichorierødderne Tolden nedsat fra 2 Ore til 1 Ore; det er vistnok, at det ikke har noget Videre at betyde for Eichoriefabrikterne, men Sagen stiller sig anderledes for de Forbrugere, der dyrke